

L'efecte 'Glòria'

FINAL • La borrasca deixa un balanç de quatre morts i múltiples danys arreu del país **TER** • Un riu al límit de capacitat inunda Girona i altres pobles

EL PUNT AVUI. LLUÍS ROMERO / MIQUEL RIERA

IX Fira de l'Oli i l'Oliva d'Ullastrell 26 gener 2020

Fira, visites al Molí d'Oli, xerrades, tallers, música, concursos de Tast d'Oli i molt més.

Tota la informació a www.ullastrell.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Guitarra i oceà

Quan en Jordi Gispert, a qui conec des de fa temps, em va ensenyar, amb la seva discreció habitual, una "cosa" que havia fet, vaig haver de preguntar dues vegades si allò que m'estava ensenyant era realment seu, és a dir, si provenia de les seves mans i de la seva capacitat creativa, no pas perquè pensés que no podia ser, sinó perquè aleshores jo era desconegut del tot de la seva faceta musical com a guitarrista i compositor. Amb en Jordi, he parlat sovint de llibres, d'art, de pel·lícules i de coses com aquestes, però "allò" era, per mi, una absoluta novetat.

El que ha fet Jordi Gispert, que ara és al capdavant de la Llibreria 22, de Girona, és un CD compost íntegrament per ell que es titula *Saturday*. Per no abandonar del tot el món dels llibres, i mentre escolto les onze peces que va gravar al seu taller casolà i que ha editat sota el guiatge de Lluís Costa, penso que aquest dissabte de guitarres s'acosta bastant a allò que Steiner

El que ha fet Jordi Gispert és un CD compost íntegrament per ell que es titula 'Saturday'

va escriure sobre la litúrgia dels dissabtes, aquell temps on tot encara és possible, on encara no s'ha viscut la culminació del diumenge, sinó que està farcit de totes les expectatives que s'inclouen en la vigília. El *Saturday* de Gispert, segons ell mateix, té dues parts: una de més epidèrmica i identificable; i una altra, més introspectiva. I està farcit de suggeriments. No sé si dir-ne solar, de la primera, i dir nocturna en parlar de la segona. O plàcida i inquietant, les dues cares d'un mateix viatge que ell ha construït amb un punt d'experimentació i, sobretot, amb unes eines que ell defineix com a "intuitives". M'agrada el que denomina "plan-tejament restrictiu". És a dir, treballar amb el que tens a mà, que és reduït, i no deixar d'aspirar a la màxima expressivitat. Gispert fill ha après del Gispert pare, un artista íntegre, que s'han de trepitjar "terrenys poc convencionals". Potser aquí rau la meua sorpresa inicial i el meu posterior entusiasme, mentre continuo escoltant *Saturday* en dies de pluja batent. En la possibilitat d'entrar en aquest oceà sonor, seré i obscur, d'onades recurrents i de sobtats grocs de vent.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Llevantada

Dilluns, el net va anar per primera vegada a escola: a la guarderia, a la llar d'infants, a costura de caganers, que hauria dit el meu pare. Diumenge ho havíem celebrat dient que seria el dia inaugural d'un cicle educatiu de més de vint anys i ens va venir una mica de vertigen. Dimarts ja es va saltar la segona classe de la seva vida. El temporal va fer que l'alcalde decretés el confinament dels escolars de totes les edats a casa. Gran lliçó d'entrada: depenem dels elements i de l'autoritat. Les autoritats s'han fet últimament molt impressionables davant els elements. Per evitar riscos, perquè no els responsabilitzin l'endemà de la palmera que ha caigut sobre un transeünt o del cotxe que ha travessat una riera, volen tothom a casa. Abans, quan jo era petit, anava al revés: l'alcalde no pintava res ni opinava de res i els mestres feien servir l'autoritat per renyar-nos si no havíem anat a escola amb el pretext del mal temps. A escola s'hi havia d'anar, plo-gués o nevés. Les prioritats canvien, i espera't, Erill. Erill és el nom del net que té al davant més de vint anys d'es-

“M'uneixo als que no en recorden cap altra de més devastadora

tudis, llevantades i alcaldes.

L'alcalde preventiu de què parlo és el de Mataró, David Bote Paz. La seva iniciativa de paràlització escolar va ser imitada tot seguit per tots els alcaldes del Maresme. Feia anys que la capital d'aquesta comarca desfibrada de la unitat de la qual tots els pobles que la componen se'n riuen no exercia algun tipus de tutela i sobirania ni era referent de res. L'historiador d'Arenys de Mar Josep M. Pons Guri li va discutir tota la vida la composició, la capitalitat i fins i tot el nom. No li agradava "Maresme". Preferia "Costa de Llevant". Potser sí que és més gràfic i bo-

nic. I a més les llevantades hi "atupen", que deia Costa i Llobera. Una llevantada ha posat d'acord la costa de llevant.

Divendres de la setmana passada en Xavier Graset, persona formidable, em va venir a fer una visita de malalt. Com que tampoc estic tan paràlitzat, el vaig dur a dinar a can Dimas, a ran de mar, perquè tastés el millor llobarro a la sal que sé. Feia sol. La gent deambulava pel passeig marítim. El mar, al final de la platja immensa, estava en calma. No hauríem pogut repetir l'operació el dia que l'alcalde va tancar les escoles. L'accés al restaurant va quedar tancat; els passos subterranis, inundats; la platja, menjada per les onades. La gent coincideix a dir que no recorda haver vist un temporal tan devastador i ventós. M'hi afegeixo: i insistent i inacabable, i extens: tota la costa catalana. No és propi del gener, el mes més sec de l'any. L'alcalde Bote Paz, que veu venir el que ens espera, tanca les escoles. És jove, professor de física. El segueixen. Quan l'endemà l'Erill torna a classe, el perfil del país, la geografia, ha canviat.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ik33al>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

L'operació Torra

Anàvem massa bé. A les portes d'un *café para todos* pressupostari (pressupostos a Barcelona, pressupostos a la Generalitat i pressupostos a Espanya), i després del gran procés de desjudicialització que vivim arran de la investidura de Pedro Sánchez (sí, és una altra ironia), el Suprem va decidir ahir –caram, quina sorpresa!– intentar dinamitar un altra cop la legislatura catalana deixant el president Quim Torra sense escó al Parlament. Es veu que la Junta Electoral Central, la sacrosanta Junta Electoral Central (que és la mateixa que va intentar impedir que Puigdemont i Comín es presentessin a les europees i després s'ho va haver d'empassar), ara té raó quan considera que Torra ja no és diputat al Parlament. La decisió de la JEC –la sacrosanta JEC– va anar d'un pèl (set vots a favor, sis en contra) però ahir el Suprem ho va corroborar per unanimitat. Ooooooolé! Tant

“Als tribunals espanyols els continua no agradant els presidents que triem. Cap novetat.

li fa que no hi hagi cap sentència ferma. El Suprem entén que deixar ara Torra sense escó –i que algú altre ocupi el seu lloc com a diputat– “no genera cap situació irreversible”. Caram. Doncs a mi que m'ho expliquin. Què passa llavors si quan hi hagi sentència definitiva el president de la Generalitat és absolt i, per tant, no hauria de ser ni inhabilitat ni quedar-se sense escó? O és que aquesta opció ni els ha

passat pel cap? És evident que no. Torra és culpable, encara que no hi hagi cap sentència definitiva, i tot el que està passant ara és un simple tràmit. El volien inhabilitat, ni que de moment sigui només com a diputat. Una manera de demostrar quin és l'aparell que mana de veritat a l'Estat i una manera de desestabilitzar –de continuar desestabilitzant, vaja– el govern català. Més enllà de si valia la pena fer-los aquest regal, el que és clar és que les conseqüències de la pancarta ens continuaran entretenint. Els Carrizosa de torn –que previsibles que són, no?– ja carreguen contra Pedro Sánchez i li demanen que no es reuneixi amb Torra, que lluny d'arronsar-se diu que no es farà enrere i que es considera no només president (només faltaria!) sinó també diputat. I la JEC, vinga som-hi, ara li dona 48 hores. Normalitat absoluta, vaja. Als tribunals espanyols els continua no agradant els presidents que triem.

De reüll

Marta Monedero

“Tens un segonet?”

“Adeu, amic, i gràcies per tot el temps compartit”, deia el De Reüll d'ahir de l'Anna Balcells, en referència a en David Caminada, en *Cami* per a molts. D'històries de periodistes, en coneixem a grapats. Però aquesta no és una història de periodistes. Aquesta és una història de persones que en algun moment han coincidit en un diari que molts seguim estimant. De persones que fan un ofici que és un privilegi i que, com tothom, també pateixen. Per a en David, l'últim patiment ha estat curt. La setmana passada vam coincidir al carrer

Paradís, on explicava a una companya de feina que “una periodista molt bona” amb qui ell havia treballat a la secció de Món de l'Avui estava malalta. De fet, en saber que l'havien tornada a ingressar, de seguida va anar a veure-la. Just al carrer Paradís, dilluns van apunyalat

Consevrem el cor d'en David per molt que l'hagin apunyalat ferides va superar la seva fortalesa física. Però no la integritat d'un home amb una diplomàcia càlida que cosia totes les seccions del diari. La Sònia Pau recordava a Twitter que, al diari, el berenar es repartia, i que en Cami deia que compartir un berenar ho arreglava tot. Quan volia demanar-te res, sempre començava la frase amb un: “Tens un segonet?” Com si li fes cosa fer-te perdre el temps. És tot com un malson. Ha passat el *Glòria*, ara surt el sol i ja no hi és. Els de Món, i tothom que t'ha conegut (una abraçada ben forta, Cristina), David, conservem un trosset del teu cor encara que l'hagin apunyalat.

Les cares de la notícia

CONSELLER D'INTERIOR

Miquel Buch

Informació i prevenció

En episodis de temporal tan violent com el que hem viscut amb el *Glòria*, amb afectacions tan greus, sempre hi ha aspectes a millorar pel que fa a la informació, als avisos de prevenció i a l'actuació dels serveis d'emergència, però Interior es mereix una bona nota en aquest aspecte.

DIRECTOR DEL FESTIVAL BARNASANTS

Pere Camps

Homenatge a Ovidi

Amb el títol d'*Ovidi 5. No se'n va qui torna*, un recital d'homenatge a Ovidi Montllor en el 25è aniversari de la seva mort, comença avui a les Cotxeres de Sants la 25a edició del festival Barnasants, que busca socis anuals que vulguin donar suport al projecte per garantir-ne el futur.

DIRECTORA DE CINEMA I ACTRIU

Laura Mañá

Ara, comèdia romàntica

De llarga trajectòria com a actriu i també com a directora de films de temàtica diversa, ara s'estrena en la comèdia romàntica amb la pel·lícula *Te quiero, imbécil*, protagonitzada per Quim Gutiérrez i Natàlia Tena. La cineasta diu que els *likes* han agradat sempre.

EDITORIAL

Mesures urgents pel temporal

■ Catalunya ha viscut aquesta setmana un episodi climàtic excepcional tot i que, malauradament i segons avancen els experts, cada cop es pot produir més habitualment. El panorama que ha deixat rere seu la tempesta 'Glòria' és desolador, amb víctimes mortals, desenes de ferits, infraestructures greument malmeses i danys econòmics per a particulars i empreses arreu de tot el país. Ara toca, doncs, dur a terme una anàlisi acurada dels fets, anàlisi que ha d'incloure tant què toca reconstruir de tot el destruït, però també el com, si, com ja avancen els científics, fenòmens com aquests han de ser més habituals. Segurament hi haurà elements estructurals que s'hauran de reconstruir de forma més ferma, per suportar temporals importants, però potser altres es decidirà que és més factible substituir-los cada cop que n'hi hagi un.

Però hi ha unes decisions que s'han de prendre amb gran urgència. Les imatges de gent del Maresme o el Vallès que, com ahir, han d'agafar el cotxe perquè el transport públic no els dona cap alternativa no es poden repetir. Un parell de dies, i més en el marc d'aquesta tempesta, són comprensibles. Però ara ja no. Si calen entre sis i nou mesos per refer un pont, s'han de cercar solucions immediates, més enllà de totes les opcions que té l'administració per accelerar tots els tràmits burocràtics quan cal. L'Estat ha anunciat un paquet de mesures per avui i és de preveure que el govern català, que ha fet un seguiment acurat de la crisi, farà el mateix. En tot cas, s'han de prendre mesures a mitjà i llarg termini, en l'àmbit d'infraestructures i econòmic, però no es pot descuidar donar solucions a qui les necessita de forma immediata per tirar endavant en el seu dia a dia.

Tal dia com avui fa...

1 any **Pugna a Veneçuela**
Guaidó s'autoproclama president de Veneçuela i Trump el reconeix. Maduro trenca les relacions diplomàtiques amb els Estats Units.

10 anys **Cementiri d'Ascó**
CDC rectifica i s'oposa ara al cementiri nuclear d'Ascó. Felip Puig amenaça de suspendre de militància l'alcalde i els regidors.

20 anys **Contra ETA**
Milers de persones surten als carrers de Madrid per exigir a ETA que plegui després de l'atemptat al tinent coronel Pedro Antonio Blanco.

Full de ruta

David Portabella

David Caminada

Arrivar de becari a l'Avui va ser una d'aquelles decisions en què no intervens i et canvia la vida. L'atzar t'asseu a l'última cadira de la secció de Política, la que fa frontera amb Món, i això regala viure enmig de dues geografies. A la dreta, els periodistes Mayka Fernández, Pere Martí i l'entranyable irreverent Cristina Palomar, entre d'altres. I a l'esquerra, Ana Alba, Anna Balcells, el cap Santi González i el sots cap David Caminada. A la dreta, periodistes que anaven i venien de les seus dels partits i del Parlament i que tornaven a la redacció compartint les troballes. A l'esquerra, el mirall d'uns periodistes que feien taula –tot i ser molt viatjats– i que precisament per això enaltien la figura del periodista de taula, el que tot i haver estat enviat especial i corresponsal presta el talent a l'edició perquè siguin altres firmes les que ara brillin. I així era el David Caminada a l'Avui, capaç de plegar passades les dotze de la nit per voler fer la millor secció internacional

Era capaç de plegar passades les dotze de la nit per fer la millor secció internacional en què la seva firma no hi sortia

en la qual la seva firma podia no aparèixer gairebé mai. Allò ja era en si mateix una lliçó: el diari és molt més que les firmes que es veuen i, perquè hi hagi al lloc dels fets algú que brilli amb firma, hi ha d'haver algú a la taula. I la lliçó va anar a més el 2001: els Estats Units van envair l'Afganistan en l'operació Llibertat Duradora, i la tribu de Món va pensar que el becari que coneixien de la limitrofa Política podia ser útil i el van enrolar amb contracte. Nits esperant cròniques d'enviats, canvis per últimes hores, entendre una Loya Jirga o converses on emergia el *background* són tan part del llegat del David Caminada com ho és la ironia sense límit i el recordatori que la pausa del benestar pot rivalitzar en intensitat amb el consell de redacció o la reunió de portada. Qui podia imaginar que tindries a tots pendents de tu i de la Cristina per un funest cop del destí en sortir de la feina a l'ajuntament de Barcelona... És incompreensible que la vida et faci notícia, a tu, que ensenyaves que la generositat és que altres brillin gràcies a la teva feina i sentir-se orgullós per l'obra coral. Descansa en pau.

Tribuna

Assumpció Cantalozella. Escriptora

Dintre l'huracà

Els maies, i diversos pobles antics, sabien llegir els signes dels temps. Si hi havia un llamp que talava arbres de la selva grollerament, miraculosament, els déus volien dir alguna cosa, enviar un missatge als pobres humans. Que els savis de les tribus tenien el do de desxifrar aquests estranys esdeveniments, infreqüents i, potser per això, més impactants. Som dintre l'huracà. Els homes i dones del temps són els encarregats d'explicar-nos el daltabaix.

ELS FENÒMENS ENCREUATS que ens mantenen quietos dintre de casa, però, no saben pas interpretar què ens vol dir el fenomen. Només, els profetes de la llei, salten de seguida, el canvi, el canvi climàtic. Els homes del temps són dependents només de com acabaran els llamps i trons que aquesta nit s'han dedicat a espetegar més enllà del Montseny i que, sense miraments, han anat a raure, tot seguit, a les zones de les platges màgiques del nord, a les cales, als espigons. Visc enmig d'aquest espectacle del qual formo part. Visc entre la ca-

dena transversal que s'enganxa amb les Guilleries i vessa aigües cap a la "gantina nau" del Montseny que em separa de la ciutat dels comtes. Una especial sensació m'ha pres, enmig de la brutalitat dels elements. Ficada a dins del llit, els sentia voltant per les teulades de casa meua, sense respecte, juntament a una mena de caiguda d'aigua a bots i barrals, d'una ventada que em feia xerricar l'avet que tenim al pas de la porta, record d'una anada a la Fira d'Espinelves, prop de l'esglesia de campanar romànic que s'ha sostingut endins dels avatars, les tempestes, els tremolors de la terra.

EM SENTIA DINS LA FÚRIA DELS INFERNES i m'arronsava embolicada amb la meua cobertura nòrdica endins. Jo era dins aquell brogit desorganitzat, hi pertanyia. No hi podia fer res, si no era taparme de cap a mercè de la natura incontrollable. Què ens hauria dit l'*homo-deus* en un moment com aquest? En aquestes baixes i altes pressions que s'encreuaven al cim dels arbres de la seva selva frondosa A nosaltres, pobres

civilitzats occidentals, ningú no ens interpreta què és la bogeria dels elements.

ELS MITJANS, la magnífica emissora de Catalunya Ràdio, les nostres cadenes televisives, ningú no ens diu què assenyala la riuada que furiosament ha trencat el pont del Tordera, després d'engolir les rierades d'Arbúcies i les que neixen a les Guilleries, just al cim del meu poble, sota Farners. El xoc dels dos corrents d'aigua era una mica el que en el fons vull. Que jo no hi pugui fer res. Que tot peti, que el món s'encaubriti, enderroqui murs, i em mantingui endins de la meua flassada suau, quieta, sentint el furor que em té presa.

GOSO TREURE EL BRAÇ I CLICO A LA TELE. Encara expliquen tot això que anomenen *Glòria* –per què no li posaven Meritxell?–. Ara, hi ha pilons de neu al Pirineu. La *Glòria* es passeja amunt i avall dels Països Catalans. També, d'esquitllentes, surt el cap del Mossos de la Generalitat de Catalunya. En el judici de causa general.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

On és el sentit comú?

■ Potser és poc utilitzat, però davant d'una situació difícil, diferent, inesperada... tots l'hem fet servir. Treballo com a mestra en un institut escola de Badalona. He viscut en pròpia pell aquests dies de desesperació i impotència davant d'una situació d'alerta, ja prevista pels meteoròlegs, i en què ens hem vist desemparrats. És en aquests casos que l'Ajuntament ha de donar el corresponent permís de tancament als centres educatius, la qual cosa no només no va ni arribar pels canals oficials als directors/es dels centres educatius d'aquesta ciutat, sinó que en van tenir prou fent una piulada al Twitter. En el nostre cas, s'han inundat gran part de les aules, i els mestres hem tret aigua a palades. Tot això amb serveis mínims, és a dir, amb alumnes dins l'escola. Han passat

situacions similars o pitjors en altres centres de la nostra ciutat que ara no anomenaré, ja que els mitjans de comunicació i les xarxes en van plens. L'Ajuntament comunica que es mantingui la normalitat a tots els centres escolars, malgrat el comunicat de Protecció Civil on recomanava molta precaució en els desplaçaments. I em pregunto: i no es fan milers de desplaçaments per arribar a l'escola alumnes, famílies, docents i personal d'administració i serveis? I haver d'anar a buscar els fills corrent a l'hora que es preveu que hi haurà perill? Que hi ha un temporal diferent a Sant Adrià i Montgat, més tota la comarca del Maresme... que han suspès les classes i a Badalona no? No són cap perill els fanals, murs, arbrat i sostres que han caigut prop de les escoles? Com a pares, no és millor saber d'antuvi si hi ha escola (garantint la integritat física dels fills) o no, per

organitzar-se? Personalment, Ajuntament de Badalona, crec que aniria bé fer una relligada al diccionari. Sentit comú: facultat atribuïda a la generalitat de les persones de discernir raonablement les coses. Els convidem a visitar les nostres escoles i revisar les instal·lacions.

PILAR CLARAMUNT
Badalona (Barcelonès)

Irregularitats

■ Irregular és mantenir l'acusació de rebel·lió, en lloc de la de sedició, només per apropiarse del judici al major Trapero. El judici corresponia al TSJC. Irregular és que la fiscalia presenti desenes de testimonis pertanyents a les forces armades espanyoles, molestes amb l'actuació més prudent dels Mossos l'1-O, que no van considerar necessari carregar en cap cas contra els ciutadans. La seva opinió, igualitària, no pot ser imparcial

de cap manera i, per tant, no hauria de ser vàlida. Irregular és que el fiscal preguntu una vegada i una altra al major Trapero sobre els milers de comunicacions de *mail*, *Whatsapp*, *Twitter*, trucades telefòniques, missatges, etc. que es van intercanviar aquell dia entre mossos, PN i GC. En Trapero no podia estar a tot arreu i, per tant, només pot opinar, però no sap el que va passar a tots els centres de votació. I després d'això, la pregunta final: "Dónde está el plan escrito para detener a Puigdemont y su gobierno?" En Trapero es va posar a disposició de la fiscalia i jutges per fer efectiva la detenció, però això no val per al fiscal. És una pèrdua de temps defensar-se així, aguantant estoicament el dur interrogatori. Potser la millor defensa hauria estat no reconèixer la competència de l'AN, i denunciar-ho primer al TS i després al TJUE.

DIONÍS LÓPEZ
Barcelona

La frase del dia

“El problema català ha determinat que hi havia unes figures penals, com ara la sedició, més pròpies del segle XIX”

Juan Carlos Campo, MINISTRE DE JUSTÍCIA DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Carles Suàrez. Economista

‘Catalonia, sit and talk’

Fa uns dies reapareixia Tsunami Democràtic amb un comunicat on es vanagloriava d’haver “aconseguit imposar una agenda i un marc polític propi: prova irrefutable és com ha calat el lema *Spain, sit and talk*”. Més que calat, el lema ha estat vampiritzat pels partits, utilitzat en campanya, i servit per justificar la investidura del PSOE. Ha legitimitat el rol d’Espanya com a interlocutor, en lloc de presentar-lo al món com el que és: un règim fallit i antidemocràtic que incompleix les lleis europees. I ha convertit la negociació en un objectiu en si mateix, mentre la independència desapareixia de l’agenda, com el Tsunami desapareixia dels carrers. Només el temps dirà si, a part del lema, la seva funció històrica ha estat de mera vàlvula d’escapament –amb desconvocatòria inclosa– de la indignació popular contra la sentència. Igual de greu que el suport d’ERC a la investidura és l’acceptació acrítica dels altres agents. De fet, si JxCat hagués estat necessari, el partit de Mas, Buch i Mas-Colell i Bel probablement també s’hauria abstenut, com mostra el pacte de la Diputació. Des de la CUP s’han enviat missatges de *wait and see*, animant les negociacions, i el Consell de la República ha demanat un lloc a la taula.

EL SOBIRANISME INSTITUCIONAL torna a l’autonomisme i considera el diàleg l’única via. Ningú demana obrir les presons, ni fer efectiu el mandat de l’1 d’octubre. Ningú proposa crear un nou mandat, ja ningú dissenya fulls de ruta per aconseguir la independència en 18 mesos. I de tant repetir-ho, cada cop més gent compra el relat que la derrota del 2017 fou per un excés d’unilateralitat el 6 i 7 de setembre en lloc d’una falta d’unilateralitat el 8 i 10 d’octubre. La repressió ha aconseguit els seus objectius. La reacció a l’incompliment del TS al TJUE, fent un recurs de súplica al

mateix TS i sense cap mobilització, és el summum de la resignació i de dos anys de cessions que han deixat l’independentisme desarmat. Espanya abusa, envia la policia, posa joves i polítics a la presó, incompleix resolucions del TJUE, i el que fem és barallar-nos per les cadires d’una taula de diàleg? Això sí que és la síndrome d’Estocolm.

EL SUPORT A LA INVESTIDURA AGREUJA la situació. Blanqueja Espanya just quan el món sí que veu les seves arbitriaritats judicials, i trasllada el conflicte entre Catalunya i Espanya cap a una picabaralla entre la dreta espanyola i una “esquerra” que inclou el PSOE-155. D’un procés d’alliberament nacional a salvar Espanya del feixisme. Per reforçar aquest relat, Rufián ha arribat a negar evidències empíriques que Andreu Nin ja denunciava fa 100 anys: Espanya ens roba. I és una temeritat negar-ho, perquè identificar la secessió amb millores materials i la fi del dèficit fiscal sí que eixampla la base. Una altra fal·làcia és que el govern espanyol causarà si la taula de diàleg no avança; un cop investit, Sánchez pot aguantar quatre anys amb altres aritmètiques parlamentàries. L’argument que calia invertir el PSOE perquè l’alternativa era pitjor és nociva: per aquesta regla s’hauria d’haver regalat la investidura sense ni negociacions, i el dia de demà caldrà votar a favor del PP perquè VOX és pitjor encara. Triant el mal menor només es recula. I es tracta d’avançar, triant l’opció amb més força mobilitzadora, més

credibilitat internacional, que més desgasti el règim. Cap taula de diàleg ens portarà a la independència, però aquesta encara menys. Qualsevol negociació amb el PSOE quedarà en res un cop la dreta espanyola recuperi el poder. El marge de negociació és nul; les baronies del PSOE, que sobreviuen del seu anticatalanisme, mai acceptaran cap cessió més enllà d’engrunes. Dir que el PSOE del 155, del 23-F, del GAL, de l’OTAN, de l’Estatut, etc., no pertany al *deep state* és preocupant tant si la direcció d’ERC s’ho creu de veritat com sols si ho vol fer creure. El PSOE és part intrínseca del règim monàrquic espanyol, i abans caurà Pedro Sánchez que el PSOE accepti l’autodeterminació. No caldrà, la taula està pensada justament per trobar una solució intermèdia que rebutgi l’autodeterminació. D’aquí la voluntat d’ERC d’incloure els comuns a la taula o de “tenir en compte el 50% no independentista”: com més descafeïnades siguin les propostes des de la part catalana, més pot durar la fantasia que la taula funciona.

SI MAI UNA TAULA DE NEGOCIACIÓ porta a un referèndum vinculant serà perquè Espanya la demana, com a últim recurs, forçada pels esdeveniments: després d’una mobilització popular permanent amb control sobre el territori i impacte sobre l’economia, una intervenció internacional i una desobediència institucional disposada a arribar fins al final. Només en aquest escenari, només si l’alternativa és la ruptura constitucional a fets consumats, Espanya implorarà el diàleg, enarborarà el *Catalonia, sit and talk* i acceptarà un referèndum vinculant. Sense aquesta alternativa, tota taula serà un simulacre que fa perdre el temps, les oportunitats, i que blanqueja el règim espanyol. Ni *sit and talk* ni *wait and see*; per aconseguir la independència la unilateralitat segueix sent l’únic camí.

De set en set

Xavier Cortadellas

Els ducs

Sembla que tot era meravellós a Vancouver abans que decidissin instal·lar-s’hi en Harry i la Meghan, ducs de Sussex. Excursions meravelloses, arbres meravellosos, un oceà blau cel també, és clar, meravellós. En Harry és el fill petit d’en Carles i de la Diana Spencer, va començar essent el tercer en la successió en línia directa al tron britànic i avui és el sisè, perquè va reculant a mesura que el seu germà gran va eixamplant la família. No ha calgut, doncs, que ell fes res de res. Ja és això, el que passa tot sovint amb els monarques i les monarquies. I, vist el que diu el rei d’aquest costat, jo diria que molt millor. Ara, a Vancouver, hi ha qui pensa que per cul-

Els reis no ens aguanten tant. Tampoc no es conserven tant

pa d’aquesta parella perdran la vida també meravellosa que tenien i hi ha qui pensa, en canvi, que es revalorarà el seu xalet. No és veritat, doncs, tampoc, que la monarquia uneixi. Mirin què els passa, als de Vancouver. Duc i duquessa diuen que la seva estada al continent de les oportunitats serà un període de transició i que, en aquest període, viuran entre el Canadà i els Estats Units. Primer de tot, a Vancouver, hi ha anat l’Archie, el seu fill. Després, la seva parella de gossos. Més tard, la duquessa. Ara hi arribarà el duc. La transició, doncs, ha anat essent força suau, moderada com la que vam tenir en aquest país, però en sentit contrari. De tota manera, a la Gran Bretanya no hi pateixen gaire perquè tenen una reina i un príncep hereu a prova d’anys. En canvi, en aquesta banda del que fins ara ha estat la democràcia monàrquica del sud d’Europa, és una mica diferent. Els reis no ens aguanten tant. Tampoc no es conserven tant. Són, com si diguéssim, d’una altra pasta.

Sísif

Jordi Soler

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Torra i els consellers Buch i Calvet en una reunió de seguiment abans-d'ahir sobre les conseqüències de la tempesta ■ ACN

El Suprem avala la JEC i dona per inhabilitat Torra

La Junta Electoral Central insta Torrent a retirar-li immediatament l'acta i la junta de Barcelona fixa un termini de 48 hores per nomenar substitut ■ JxCat i Torra asseguren que "no ha canviat res"

Emma Ansola
BARCELONA

La sala del contenciós administratiu del Tribunal Suprem va acordar ahir rebutjar la petició de mesures cautelars amb què es pretenia deixar sense efecte la inhabilitació del president Torra dictada per la Junta Electoral Central i avala la decisió que l'administració electoral va dictar el passat 3 de gener. Amb aquesta decisió la sala tercera del Suprem permet que li retirin l'acta de diputat fins que la sala penal del mateix tribunal dicti sentència ferma després que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya el va condemnar per un delictes de desobediència.

La decisió del Suprem va propiciar una ràpida resposta de la JEC, que veient avalada la seva resolució del 3 de gener va instar ahir mateix el president del Parlament, Roger Torrent, a complir la resolució

de forma immediata i a realitzar tots els tràmits necessaris perquè Torra perdi la condició de diputat i els enviï la documentació.

D'altra banda, ahir mateix la junta electoral de Barcelona també va respondre a la decisió de Junts per Catalunya de substituir l'expresident Puigdemont, ara eurodiputat, per Ferran Mascarell i no pas pel president Torra com s'havia començat a fer d'ofici per l'administració electoral. La provincial accepta el canvi, —Mascarell ja pot ocupar el lloc de Puigdemont—, però també es fa ressò de la resolució d'ahir del Suprem i dona 48 hores al secretari general del Parlament perquè acreditati el següent de la llista de JxCat, en aquest cas l'exdiputada i membre del PDeCAT Maria Senserrich.

La decisió d'ahir del Suprem, que la setmana passada ja va rebutjar el procediment urgent, la mesu-

La JEC cita Ponsatí a Madrid

La Junta Electoral Central (JEC) ha citat l'exconsellera Clara Ponsatí al Congrés dels Diputats dimarts que ve a la una del migdia per jurar la Constitució i convertir-se en eurodiputada. La decisió arriba el mateix dia que s'ha conegut que el judici perquè la justícia escocesa decideixi

sobre l'extradició o no de Ponsatí es farà l'11 de maig a Edimburg. La sortida del Regne Unit del Parlament europeu comporta cinc diputats més per a Espanya, un dels quals correspon a l'exconsellera. Caldrà veure si ara la doctrina Junqueras també serveix per a Ponsatí.

Les frases

“Soc diputat i president, ho va decidir la ciutadania i ho va votar el Parlament”

Quim Torra
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“És contrari del que s'espera en una etapa de desjudicialització, caldrà veure què diuen els lletrats”

Jaume Asens
DIPUTAT EN COMÚ PODEM CONGRÉS

“La JEC no és ningú per posar o treure diputats o presidents; ho fa la ciutadania votant”

Albert Batet
PRESIDENT GRUP JXCAT

“Cal deixar de banda interessos partidistes i fer una proposta de com culminar la present legislatura”

Maria Sirvent
DIPUTADA DE LA CUP

ra cautelarríssima, sol·licitat també per la defensa de Torra per deixar sense efecte la inhabilitació del president, va ser ràpidament resposta pel cap de l'executiu i el grup JxCat, que van reiterar que aquesta resolució del Suprem no fa canviar la situació actual i Torra continua sent diputat i president. Ho justificaven apel·lant a l'acord del Parlament que va ratificar Torra en el passat ple, tot i que llavors només hi havia una resolució d'una administració electoral. Aquesta vegada l'escena és diferent, sobre la taula hi ha una resolució d'un òrgan judicial i si no s'acata i el president Torra opta en el pròxim ple, dilluns vinent, per exercir el vot en l'hemicicle de la cambra es podria estar cometent un nou delictes. A més a més, els lletrats del Parlament fins ara havien optat per mantenir l'acta de diputat de Torra malgrat la decisió de la JEC i la denegació del

procediment urgent en espera del que dictés el Suprem respecte de les mesures cautelars que, tal com va passar ahir avala la inhabilitació fins que el Suprem emeti sentència ferma, un fet que, segons el Suprem, “no comporta un dany irreversible” malgrat que a l'hora n'ordena nomenar substitut. Es calcula que la sentència ferma es faci pública en un període de nou mesos.

La retirada de l'acta de diputat no significa de forma directa el cessament de Torra com a president. Segons La Moncloa, que actualment enllesteix la trobada entre presidents, és al Parlament a qui correspon aquest pas i ahir el Suprem també recordava que és el Parlament i no pas la mesa de la cambra l'òrgan competent per recórrer contra l'acord de la JEC.

“Fi de la legislatura”

Aquesta nova decisió judicial colpeja de nou l'acció política. Entre les files d'ERC s'imposava el silenci respecte de la darrera resolució del Suprem i la inhabilitació del president Torra i la CUP apareixia davant els mitjans per dir que les darreres ingerències judicials “inevitablement porten a la culminació de la legislatura”, en paraules de la diputada Maria Sirvent. “Ens acostem segurament i inevitablement al final d'aquesta legislatura”, va insistir en una roda de premsa en què va demanar als partits que abandonin “interessos partidistes” i “decideixin com acabar amb dignitat aquesta legislatura”. Per això, reclama que es consensui una resposta “a aquesta situació tan complexa” abans de dilluns vinent, quan hi ha previst un ple al Parlament en el qual el president hauria de participar. D'altra banda, el PSC ha tornat a reclamar als serveis jurídics de la cambra que es posicionin respecte què cal fer ara amb la decisió del Suprem de denegar es cautelars i avalar la inhabilitació.

Les forces independentistes treballen ara per donar una resposta i disposen, per ara, de les 48 hores que la junta electoral de Barcelona ha fixat per nomenar el substitut, però també amb el topall que marca l'inici del pròxim ple, el dilluns dia 27, a les 12 hores del migdia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Soler i Puig neguen haver donat ordres als Mossos l'1-O

▣ L'exdirector dels Mossos sosté que no va dirigir cap dispositiu, que no va anar a votar i que Traperó li va dir que no fes més piulades ▣ L'exsecretari general d'Interior manté que van complir amb el TSJC

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'exdirector general dels Mossos Pere Soler i l'exsecretari general d'Interior Cèsar Puig van declarar ahir a l'Audiència Nacional que no van donar cap ordre als comandaments de la policia catalana per incomplir els mandats de la fiscalia i del TSJC a favor de la independència de Catalunya, a més d'aclarir les seves funcions, confoses pels fiscals, que encara els acusen de rebel·lió i demanen per a ells onze anys de presó, com al major Traperó.

L'interrogatori del tinent fiscal Miguel Ángel Carballo a l'exdirector dels Mossos va ser crispat i la presidenta del tribunal, la magistrada Concepción Espejel, va exigir al tinent fiscal que "fes preguntes i

no suposicions". El fiscal Pedro Rubira també es molestava perquè Puig, actual secretari general de Serveis Consultius i Coordinació Jurídica de la Generalitat, rebatia les seves deduccions. I és que els dos fiscals no van aportar cap document o correu electrònic en què els dos excàrrecs polítics dels Mossos ordenessin explícitament que el cos realitzés un "compliment indolent" de les ordres judicials, en paraules del defensor de Soler, el penalista Cristóbal Martell.

L'exdirector dels Mossos va afirmar que és militant del PDeCAT i que quan el nou conseller d'Interior, Quim Forn, el va proposar per al càrrec el juliol del 2017, no li va donar cap directriu perquè dirigís la policia catalana se-

Pere Soler, declarant, i darrere Cèsar Puig, ahir ■ EFE

gons la voluntat independentista del govern. "Sempre vam dir que els mossos complirien la llei", insistia Soler.

Sense material incriminador, el tinent fiscal va recompondre-li piulades fins i tot d'abans que assumís el

càrrec, com ara una que deia: "Sí, votarem. No ho podran evitar." Amb tot, Soler va admetre que el major Traperó va demanar-li que no fes piulades, i també va refusar-li la proposta de querrel·la que Soler volia impulsar contra la fis-

calia perquè, segons va aclarir, "entenia que era el TSJC qui havia de donar les ordres, un cop judicialitzat", per aturar el referèndum. I, va confessar que l'1-O no va anar a votar, tot i que el seu partit promovia el referèndum, "perquè era director dels Mossos".

Per la seva banda, Puig va insistir en l'"ingent esforç" efectuat pel departament i que ell va aprovar totes les partides per cobrir el pla policial de l'1-O. El seu advocat, Fermín Morales, va recordar que el Suprem, en la sentència, va negar la malversació a Interior. Dilluns es reprèn el judici amb els testimonis i el primer serà el coronel de la Guàrdia Civil Diego Pérez de los Cobos, coordinador del dispositiu policial per aturar l'1-O, i bès-tia negra de Traperó. ■

Colau tallarà temporalment el transit a Aragó al març

Redacció
BARCELONA

Reduir la presència del vehicle privat sobre la trama urbana de la ciutat per guanyar espai per al vianant i, de retruc, reduir la contaminació. Aquest és el paradigma que l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, vol introduir en aquest mandat i, per passar de la teoria a la pràctica, ahir, durant la seva conferència al Col·legi de Periodistes, va anunciar que durant el primer cap de setmana de cada mes es tallarà el trànsit mig dia a grans artèries viàries de l'urb. L'experiència començarà al febrer amb la Via Laietana i Gran de Gràcia. La prova de foc, però, serà al març, quan la interrupció de la circulació afectarà els carrers de Sants i d'Aragó, entre Tarragona i la Meridiana. Paral·lelament, Colau vol que la circulació màxima sigui de 30 km/h en el 75% de la xarxa viària d'aquí a dos anys. ■

El joc

LOTERÍA NACIONAL			SORTEIG 7/20			Llista acumulada de les quantitats que han correspost a cadascuna de les sis sèries dels números premiat, classificats per la seva xifra final													
SORTEIG DEL DIA 23 DE GENER DEL 2020						Aquests premis caduquen als tres mesos, comptats a partir del dia següent al del sorteig													
Sis sèries de 100.000 bitllets cadascuna																			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9										
NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS	NÚMEROS	EUROS
16900	300	16901	300	16902	300	16903	330	16904	300	16905	330	16906	300	16907	300	16908	330	16909	300
16910	300	16911	300	16912	300	16913	330	16914	300	16915	330	16916	300	16917	300	16918	330	16919	300
16920	300	16921	300	16922	300	16923	330	16924	300	16925	330	16926	300	16927	300	16928	330	16929	300
16930	300	16931	300	16932	300	16933	330	16934	300	16935	330	16936	300	16937	300	16938	330	16939	300
16940	300	16941	300	16942	300	16943	330	16944	300	16945	330	16946	300	16947	300	16948	330	16949	300
16950	360	16951	360	16952	300	16953	390	16954	300	16955	390	16956	300	16957	12.300	16958	300.000	16959	12.300
16960	300	16961	300	16962	300	16963	330	16964	300	16965	330	16966	300	16967	300	16968	330	16969	300
16970	300	16971	300	16972	450	16973	390	16974	300	16975	330	16976	300	16977	300	16978	330	16979	300
16980	300	16981	300	16982	300	16983	330	16984	300	16985	330	16986	300	16987	300	16988	390	16989	300
16990	300	16991	300	16992	300	16993	330	16994	300	16995	390	16996	360	16997	300	16998	330	16999	300
63200	150	63201	150	63202	150	63203	180	63204	150	63205	180	63206	150	63207	150	63208	180	63209	300
63210	150	63211	150	63212	150	63213	180	63214	150	63215	180	63216	150	63217	150	63218	180	63219	150
63220	150	63221	150	63222	150	63223	180	63224	150	63225	180	63226	150	63227	150	63228	180	63229	150
63230	150	63231	150	63232	150	63233	180	63234	150	63235	180	63236	150	63237	150	63238	180	63239	210
63240	150	63241	150	63242	150	63243	180	63244	150	63245	180	63246	150	63247	150	63248	180	63249	150
63250	210	63251	210	63252	150	63253	240	63254	150	63255	240	63256	150	63257	150	63258	240	63259	150
63260	150	63261	150	63262	150	63263	180	63264	150	63265	180	63266	150	63267	150	63268	180	63269	150
63270	150	63271	150	63272	150	63273	240	63274	150	63275	180	63276	150	63277	150	63278	180	63279	150
63280	150	63281	150	63282	150	63283	180	63284	150	63285	180	63286	150	63287	150	63288	240	63289	150
63290	150	63291	150	63292	150	63293	180	63294	150	63295	240	63296	210	63297	150	63298	7.650	63299	60.000
63300	7.470																		
Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions		Terminacions	
110	150	3611	750	972	150	53	90	5934	750	55	90	8296	810	697	150	6958	990	209	150
180	150	51	60			73	90	014	150	95	90	96	60			9248	780	39	60
50	60					3	30			5	30					628	180		
																958	240		
																58	90		
																88	90		
																R	30		

EN AQUEST SORTEIG HI HA EN JOC 12.600.000 D'EUROS EN PREMIS